

Tajne wojny Pentagonu w zachodniej Afryce – 2

8 czerwca 2022

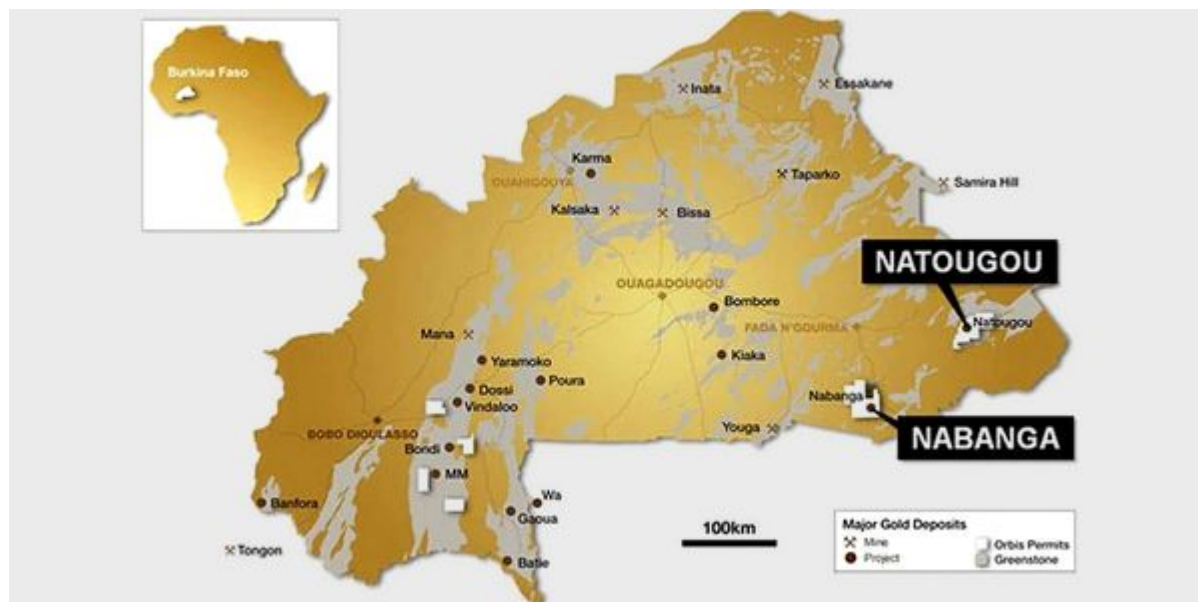
Nowa „zimna wojna” Pentagonu

Już w 2013 roku południowoafrykański think tank Instytut Studiów nad Bezpieczeństwem (ISS Africa) stwierdził, że Afryka jest polem nowej Zimnej Wojny, pomiędzy Stanami Zjednoczonymi a Chińską Republiką Ludową. Co znaczy owo mgliste hasło „nowa Zimna Wojna”? Otóż w okresie poprzedniej zimnej wojny, Czarny Ląd był terenem rywalizacji pomiędzy siłami prokapitalistycznymi, wspieranymi przez Stany Zjednoczone oraz inne kraje zachodu, oraz komunistycznymi, wspieranymi przez Związek Sowiecki i jego sojuszników. Najbardziej jaskrawym przykładem tej rywalizacji była Angola, która od 1975 roku była obiektem wojny domowej, pomiędzy partyzantką UNITA, wspieraną przez USA oraz Republikę Południowej Afryki a rządem lewicowym, wspieranym przez ZSRR i Kubę. W konflikcie tym zginęło od 500 000 do nawet 800 000 ludzi a 4 mln zostało przesiedlonych.

Dzisiaj co prawda Chińczycy wyznają regułę nieingerencji w wewnętrzne sprawy innych krajów, natomiast nie uspokaja to rzecz jasna Waszyngtonu, który stara się, poprzez odsuwanie od władzy prochińskich rządów, odcinać a co najmniej kontrolować przepływ do ChRL zasobów naturalnych, które Chińczycy potrzebują do napędzania własnej gospodarki. Orzech jest jasna kontrolować Rosjan, którzy także zakotwiczyli swoje wpływy w tej części globu.

Zamachy stanu w zachodniej Afryce są tego najlepszym przykładem. Burkina Faso to najszybciej rozwijający się producent złota w Afryce (4 z największych afrykańskich producentów), którego gospodarka jest w ogromnym stopniu

uzależniona od eksportu tegoż kruszcu (ponad 80% całości eksportu – stan na rok 2020. Biorąc pod uwagę, że w wydobyciu tego metalu przodują przedsiębiorstwa z krajów anglosaskich: Kanady, Wielkiej Brytanii czy też Australii, przejęcie władzy przez juntę przeszkoloną przez Pentagon ugruntowuje właśnie anglosaską dominację nad tym krajem.

Najbardziej znanymi miejscami wydobycia złota w Burkinie Faso są:

- Wagnion Gold Project – kopalnia zlokalizowana w południowo-zachodniej części kraju, w której 90% udziałów ma Teranga Gold Corporation, kanadyjska firma zarządzana przez Richarda Younga, członka zarządu londyńskiej Światowej Rady Złota a pozostałe 10% rząd Burkiny Faso. Złoże w Wagnion jak się szacuje, liczy 21,4 mln ton rudy zawierającej 1,2 mln uncji złota. W roku 2020 Endeavour Mining Corporation, z siedzibą na Kajmanach, kupiło Teranga Gold Corporation za kwotę 1,5 mld dolarów;
- kopalnia złota Youga, należąca do kanadyjskiej Avesoro Resources;
- Balogo Gold Mine, również należąca do Avesoro Resources;
- kopalnia złota Taparko – pierwsza kopalnia tego kruszcu w

tym kraju działająca na skalę przemysłową, należąca do rosyjskiego Nord Gold, która została zamknięta po rosyjskiej inwazji na Ukrainę z lutego bieżącego roku. Przyczyną tego były kwestie bezpieczeństwa – projekt ten miał być obiektem grózb i ataków ze strony ekstremistów. Miesiąc przed ogłoszeniem wstrzymania działalności w Taparko Gold Mine doszło do zastrzelenia 13 strażników, którzy pilnowali kompleksu związanego z Taparko. Rosyjski Nord Gold posiada 90% udziałów w tym projekcie; pozostałe należą do rządu Burkiny Faso. Spółka ta jest ponadto właścicielem kopalni Bissa i Bouly – również w Burkinie Faso, oraz kopalni Lefa w Gwinei;

– kopalnia złota Inata, należąca do Société des Mines de Bélahouro SA, spółkę w której 90% udziałów posiada indyjska Balaji Group; pozostałe 10% należy do rządu Burkiny Faso;

– Natougou Gold Project – złożę należące do kanadyjskiej firmy SEMAF0, z siedzibą w Montrealu, w prowincji Quebec;

– kopalnia złota Mana, w której 90% udziałów posiada firma Endeavour Mining, z siedzibą w Londynie i na brytyjskich Kajmanach; pozostałe 10% należy do rządu;

– kopalnia Bougou – również należąca do Endeavour Mining;

– kopalnia złota Hounde, także należąca do Endeavour Mining, w której ta spółka posiada 90% udziałów; pozostałe 10% należy do rządu Burkiny Faso.

Ważnym producentem złota jest również Gwinea. Stanowiło ono w 2020 roku ponad 70% całości eksportu. Poza tym dużą rolę w gospodarce odgrywają także rudy glinu, które odpowiadają za niemal 26% eksportu Gwinei. Zasoby boksytów posiadane przez Gwineę są największymi zasobami tego minerału na świecie i stanowią 26,4% światowych rezerw tego surowca.

Eksport tego surowca z Gwinei wzrósł w ciągu 5 lat o ponad 500%, z 17,7 miliona ton metrycznych w roku 2015 do 82,4 miliona ton w roku 2020. 64% eksportu rud glinu trafia do Chińskiej Republiki Ludowej. ChRL importowała w bieżącym roku 50% swojego zapotrzebowania na boksyty właśnie z Gwinei.

Główne korporacje, prowadzące eksploatację zasobów rud glinu w Gwinei to: francusko-chińska Societe Miniere de Boke, rosyjski Rusal oraz Compagnie des Bauxites de Guinée, w której 49% udziałów posiada państwo Gwinea, 51% zaś konsorcja anglosaskie: Alcoa, Rio Tinto-Alcan i Daco Investment.

Zaledwie kilka tygodni temu gwinejski watażka Doumbouya zdecydował się dokręcić śrubę firmom wydobywczym, eksploatującym zasoby jego kraju. W ogromnej mierze firmom chińskim rzecz jasna. W transmitowanej przez państwową telewizję pokazowej dyspucie w stylu Władimira Putina, dał czas korporacjom do końca maja na to, aby zwiększyły

wynagrodzenia, polepszyły warunki pracy, wybudowały rafinerię do przetwarzania tlenku glinu oraz zwiększyły opłaty licencyjne które firmy górnicze płacą w ramach wydobywania surowców (rud glinu i żelaza). Firmy, które nie dostosują się do wymogów junty, zostaną według watażki obłożone karami finansowymi.

Widzimy więc, że uderzenie w chiński biznes nastąpiło. Pomijając szlachetne pobudki, którymi naprawdę mógł się ten dyktator kierować, jego rządy oznaczać będą dla Chin zupełnie nowe reguły gry w tym kraju. Widać to także przy okazji eksploatacji złóż rud żelaza.

Gwinejskie złoża Simandou jest największym na świecie złożem rudy żelaza, zasobnym w ponad 4 miliardy ton tego surowca. W marcu bieżącego roku Doumbouya nakazał wstrzymanie wszelkiej działalności na tym złożu. Jeżeli chodzi o udziały w nim to: chińsko-francuskie SMB Winning posiada w nim 50% udziałów, chińskie Chinalco 20%, anglosaskie Rio Tinto 22,5% a rząd Gwinei 7,5%. Widzimy więc w czyje przede wszystkim interesy uderzył wówczas watażka Pentagonu.

Oczywiście nie trwało to długo – wszak za coś przecież trzeba wyżywić naród. I tak kilka dni później strony doszły do porozumienia i umowa ramowa pomiędzy rządem Gwinei a Chinalco, Rio Tinto oraz SMB, na okres 35 lat, została podpisana. Do 2024 roku ma zostać zbudowana infrastruktura komunikacyjna, łącząca złoża z portem głębokowodnym nad Oceanem Atlantyckim, której koszt wyniesie 15 mld dolarów. Natomiast w roku 2025 ma rozpocząć się działalność komercyjna.

Co ciekawe korporacje zajmujące się eksploatacją złóż złota w Gwinei nie specjalnie ucierpiały od rządów junty. Co więcej, dyrektor generalny AngloGold Guinea, spółki zależnej od AngloGold Ashanti, kontrolera 85% udziałów w złożu złota Siguiry, został 2 miesiące po zamachu stanu ministrem ds. kopalń, geologii i górnictwa. Czym jest owa korporacja?

AngloGold Ashanti powstało z połączenia AngloGold oraz Goldfields Corporation. AngloGold była firmą, której większościowym udziałowcem była grupa AngloAmerican, założona w 1917 roku przez Ernesta Oppenheimera, przy wsparciu finansowym nie kogo innego jak banku JP Morgan & Co., wówczas chyba najpotężniejszej instytucji finansowej świata, która sponsorowała anglo-francuski wysiłek wojenny w trakcie I wojny światowej.

Tak więc po wojskowym puczu kontrolę nad geologicznymi zasobami Gwinei przejął nie kto inny jak wysoki ranga pracownik filii przedsiębiorstwa, które swój początek zawdzięcza amerykańskiemu bankowi Morgana. Czy więc ktoś jeszcze ma jakieś wątpliwości co do tego, że Gwinea została we wrześniu 2021 roku przechwycone przez Pentagon? Wszak tam gdzie amerykański biznes, tam i amerykańska armia oraz jej zasoby.

Przyjrzyjmy się więc jeszcze samej kopalni Siguiiri oraz innym wartościowym złożom złota w Gwinei.

Kopalnia w Siguiiri znajduje się w północno-wschodniej części Gwinei, 850 km od stolicy kraju – Konakry. W 1996 roku korporacja Ashanti Goldfields kupiła większościowy pakiet udziałów w niej, które w 2004 roku, od fuzji Ashanti z

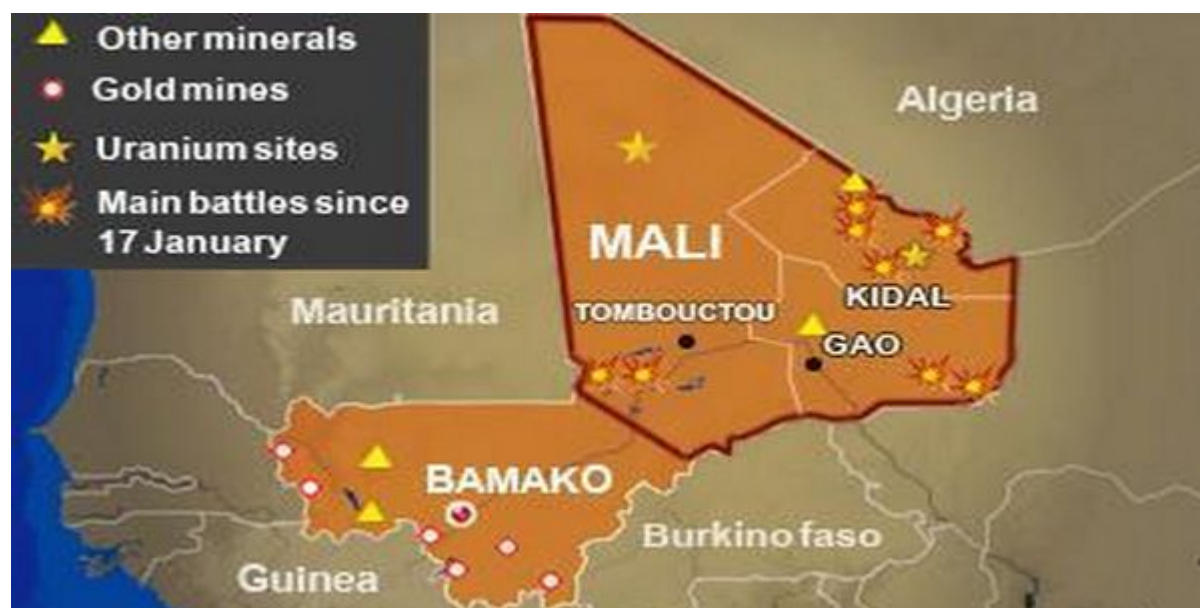
AngloGold, stały się własnością AngloGold Ashanti. Pozostałe 15% udziałów jest własnością rządu Republiki Gwinei. Pierwszy transport złota z kopalni wyjechał w kwietniu 1998 roku. Obecna koncesja na wydobycie ważna jest do sierpnia 2022 roku, z możliwością przedłużenia do roku 2041.

Kopalnia Złota Kouroussa z kolei jest kontrolowana przez brytyjską firmę Hummingbird Resources.

Kopalnia złota Tri-K, położona we wschodniej części kraju, jest w 85% własnością marokańskiej spółki Managem SA, pozostałe 15% udziałów należy do państwowego gwinejskiego przedsiębiorstwa wydobywczego SOGUIPAMI.

O ile w Gwinei Anglosasi musieli podzielić się politycznymi wpływami z Francuzami – wszak żona watażki Doumboyi to funkcjonariuszka francuskiej bezpieki – o tyle Mali przeszło już pod pełną kontrolę Waszyngtonu i Londynu.

Ta sama Hummingbird Resources, która zarządza kopalnią Kouroussa w Gwinei, kontroluje także kopalnię w Mali – The Yanfolila Gold Mine.

Mali jest trzecim co do wielkości producentem złota w Afryce. Złoto stanowi 90% produkcji wszystkich minerałów w tym afrykańskim kraju, co powoduje, że jest ono kluczowe dla

wytwarzania tamtejszego PKB (w 2020 roku za 94% eksportu Mali odpowiadało właśnie złoto).

Kopalnia złota Yanfolila jest w 85% własnością wspomnianego przeze mnie brytyjskiego konsorcjum Hummmingbird Resources, które zakupiło udziały w niej od innego anglosaskiego giganta branży wydobywania złota – Gold Fields. Korzenie tej korporacji sięgają końca XIX wieku kiedy to Cecil Rhodes, brytyjski magnat, zwolennik kolonizacji Afryki od Egiptu aż po Kapsztad, założył firmę Gold Fields of South Africa Limited. Rhodes był człowiekiem rodziny Rothschildów, który stworzył swoje imperium złota dzięki funduszom od banku Rothschild & Co.

Rhodes, który założył Gold Fields of South Africa Limited w 1887 roku, rok później stworzył firmę De Beers, której członkiem zarządu w 1926 roku został wspomniany już wcześniej założyciel firmy Anglo American Ernest Oppenheimer, współplemieniec rodziny Rothschildów. Jak to mówią: wszystko zostaje w rodzinie.

Jeżeli chodzi o pozostałe udziały w kopalni Yanfolila to firma Société Malienne de la Petite Mine posiada ich 5%, natomiast r  d malijski 10%, z opcją zwiększenia o kolejne 10%.

W Mali znajduje się taką pierwsza na świecie w pełni zautomatyzowana kopalnia złota – Syama Gold Mine.

Kopalnia ta jest w 100% w  lasno  ci   spółki Société des Mines de Syama S.A., której najważniejszymi udziałowcami jest grupa Resolute oraz r  d Mali. Resolute posiada w niej 80% udziałów, r  d w Bamako 20%.

Resolute Mining Group to australijskie przedsiębiorstwo, za  o  zone w 2001 roku, które oprócz kopalni malijskiej, posiada jeszcze jeden tego typu obiekt w Afryce, kopalni   Mako w Senegalu.

W kwietniu 2022 roku brytyjska Altus Strategies otrzymała od malijskiego ministerstwa górnictwa koncesje na eksploatacj  

złota w Diba Gold Project. Kopalnia ta znajduje się 5 km od kopalni Lakanfla należącej do Altus oraz australijskiej Marvel Gold.

13 kilometrów od Diba Gold Project znajduje się kopalnia złota Sadiola, początkowo zarządzana przez kanadyjskie IAMGOLD oraz wspomniane już wcześniej AngloGold Ashanti, które posiadały po 41% udziałów. Pozostałe 18% należało do rządu malijskiego. Obecnie rząd tego kraju posiada 20% udziałów a pakiet większościowy 80% jest w posiadaniu Allied Gold Corp. Allied Gold to australijskie przedsiębiorstwo z siedzibą w Milton w stanie Queensland.

Kanadyjskie IAMGOLD oprócz kopalni Diba, jest właścicielem kopalni Essakane w Burkinie Faso, w której posiada 90% udziałów; pozostałe należą rzecz jasna do tamtejszego rządu.

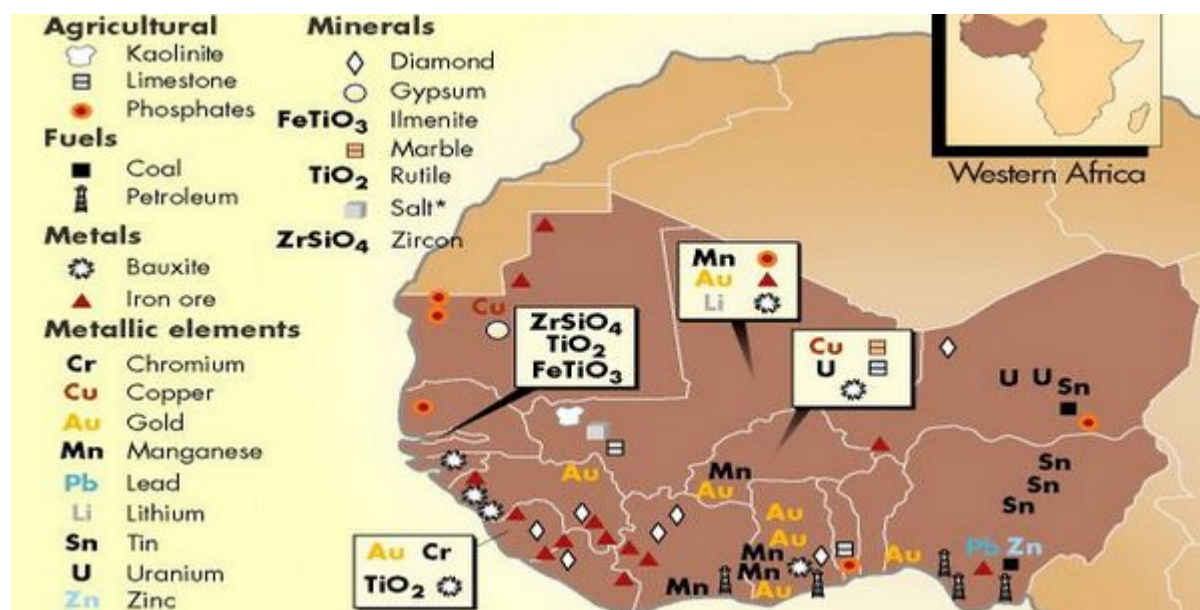
Jedną z najbardziej znanych malijskich kopalni złota jest Morila Gold Mine, zlokalizowana 280 kilometrów na południowy-wschód od stolicy kraju Bamako. Kopalnia Morila jest w 80% własnością australijskiej Firefinch Limited; pozostałe udziały należąc do malijskiego rządu. Wcześniejszymi właścicielami kopalni były AngloGold Ashanti oraz kanadyjskie Barrick Gold Corporation, które posiadały po 40% udziałów w spółce joint venture Société des Mines de Morila, zarządzającej kopalnią.

Znaną malijską kopalnią złota jest również Yatela Mine, znajdująca się 25 km na północ od kopalni Sadiola. Właścicielami Yateli są kanadyjskie IAMGOLD oraz Anglo Gold Ashanti (po 40% udziałów) oraz rząd Mali.

Pentagon przejmuje kontrolę nad zachodnioafrykańskimi zasobami naturalnymi

Widzimy więc, że zamachy stanu, przeprowadzane przez watażków przeszkolonych przez programy Departamentu Obrony USA, dają

juntom wojskowym szkolonym przez USA kontrolę nad kluczowymi zasobami krajów afrykańskich, bogatych właśnie w złoto, rudy żelaza czy też glinu. Przypomina to do złudzenia epidemię zamachów stanu z Ameryki Łacińskiej okresu Zimnej Wojny, kiedy to CIA i Pentagon organizowały przewroty w tych krajach, w których lewicowe i narodowe rządy naruszały interesy amerykańskich korporacji, zajmujących się eksploatacją zasobów tych państw – miedzi w Chile (Allende znacjonalizował własność amerykańskich przedsiębiorstw Anaconda i Kennecott), plantacji owoców w Gwatemali (rząd Arbenza wywłaszczył United Fruit Company z 160 tys. hektarów własności) czy też srebra i złota w Nikaragui, które należały do amerykańskiej Rosario Mining Company a w 1979 roku zostały znacjonalizowane przez sandinistowskich rewolucjonistów.

Jak widać w przypadku zachodniej Afryki i jej bogatych złóż złota, rud glinu czy też rud żelaza Pentagon wolał dmuchać na zimne i przejmować kontrolę nad jej zasobami zanim jeszcze przeszłaby ona w ręce konkurencji, np. Chińskiej Republiki Ludowej. A co najmniej byłaby zagrożona przez coraz bardziej prochińsko nastawione demokratyczne rządy krajów afrykańskich.

Jest jeszcze jeden ważny aspekt wojskowych puczków w Afryce Zachodniej jeżeli chodzi o kontekst surowcowy. A mianowicie Pentagon przejmując rękami swoich ludzi kontrolę nad

tamtejszymi zasobami (złoto, boksyty, rudy żelaza) zabezpiecza interesy swoich sojuszników – Kanady, Wielkiej Brytanii czy też Australii – do których należy ogromna ilość tamtejszych kopalń. Dzięki temu anglosascy sojusznicy USA będą odczuwać wobec Wielkiego Brata swoistą wdzięczność i chęć zrewanżowania się a tym samym będą mogli skupić swoje militarne zasoby na zachodnim Pacyfiku, gdzie Amerykanie szykują się do ostatecznego boju o światową dominację z Chińską Republiką Ludową. Gdyby interesy koncernów wydobywczych z krajów anglosaskich nie były przez junty zabezpieczone na okres światowej zawieruchy, to kraje te musiałyby wykorzystywać do tego własne zasoby wojskowe, które wiązałyby je z tym obszarem zamiast z polem ostatecznego starcia o prymat na ziemskim globie czyli zachodnimi rubieżami Oceanu Wielkiego.

Połacy u boku Pentagonu

W całej wojskowo-cywilnej szarpaninie w zachodniej Afryce nie można pominąć rzecz jasna roli naszego kraju a szczególności naszych wojsk specjalnych.

Wojskowe szkolenia Flintlock, odbywające się od wielu lat pod dowództwem amerykańskiej armii, goszczą także szkoleniowców z Polski.

W 2020 roku polskie siły specjalne szkoliły siły specjalne Gwinei, które w roku 2021 dokonały wojskowego zamachu stanu – na czele junty stanął wówczas Mamady Doumbouya, dowódca gwinejskiej Special Forces Group. Z kolei w roku 2019 polskie oddziały specjalne szkoliły wojska Mali i Gwinei. W ciągu dwóch lat po tych szkoleniach w Mali doszło do dwóch wojskowych zamachów stanu, po których pełnię władzy zyskał Assima Goita, watażka szkolony w ramach Flintlock.

Systemy szkolenia Pentagonu

Przy okazji ćwiczeń Flintlock 2022, które odbyły się w lutym

bieżącego roku w Wybrzeżu Kości Słoniowej, „Le Journal de L’afrique” zauważył, że afrykańscy przywódcy zamachów stanu: Mohamed Ould Abdel Aziz, Yahya Jammeh, Gilbert Diendéré, Isaac Zida, Amadou Sanogo, Khalifa Haftar, Abdel Fattah al-Sissi, Mamady Doumbouya, Assimi Goïta, Paul-Henri Damiba... przeszli przez system szkoleń Pentagonu – JCET. Ćwiczenia Flintlock działają w ramach właśnie Wspólnej Połączonej Wymiany Szkoleniowej (JCET).

Jak zauważa wpływowy „Cato Institute” programy Wspólnej Połączonej Wymiany Szkoleniowej stały się narzędziem realizacji „wątpliwych celów amerykańskiej polityki zagranicznej”.

Według CI, Pentagon, dzięki wdrożeniu JCET, „otrzymuje siłę roboczą do szkolenia i wpływania na zagraniczne siły zbrojne i rządy, tym samym skutecznie prowadząc własną mini politykę zagraniczną. Ta polityka, autonomiczna wobec głównych ośrodków amerykańskiej władzy „grozi uwikłaniem USA w drobne konflikty i zmilitaryzowaniem stosunków USA z innymi narodami”.

Raport Cato Institute zauważa, że pomimo iż głównym celem JCET jest szkolenie operacyjnych sił specjalnych, wynikiem takich ćwiczeń jest tak naprawdę budowanie amerykańskich wpływów w krajach, których wojska zostaną przeszkolone. Sam Pentagon, w swoim raporcie z 1997 roku pt. „Report on Training of Special Operations Forces” przyznaje, że szkolenie sił specjalnych jest znaczącym i tanim narzędziem budowania amerykańskich wpływów w innych krajach.

Raport CI z 1999 roku stwierdza ponadto, że dzięki JCET amerykański Departament Obrony wypiera Departament Stanu z prowadzenia dyplomacji, militaryzując tym samym politykę zagraniczną USA i czyniąc z żołnierzy amerykańskiej armii samozwańczych dyplomatów. W końcówce dokument ten stwierdza: „JCET jest z natury lekkomyślnym programem, który może prowadzić do znacznie bardziej katastrofalnych nadużyć niż do tej pory. Program jest prawie nieuregulowaną drogą do

budowania przytulnych i często wątpliwych relacji z siłami zbrojnymi i rządami krajów rozwijających się – z których wiele jest rządzonych przez skorumpowane reżimy autorytarne. Dostarcza armii amerykańskiej potężne narzędzie do realizacji własnych celów i polityk, w dużej mierze odizolowane od cywilnego nadzoru. [...] Dopóki istnieje prawo JCET z 1991 r., istnieje możliwość nieuregulowanego wdrażania SOF. Dlatego ustawa z 1991 roku powinna zostać uchylona”.

Raport ten pochodzi sprzed dokładnie 23 lat. Czy od tamtej pory cokolwiek w ustawie o JCET z 1991 roku uległo zmianie?

§2011. Special operations forces: training with friendly foreign forces (a) AUTHORITY TO PAY TRAINING EXPENSES.—Under regulations prescribed pursuant to subsection (c), the commander of the special operations command established pursuant to section 167 of this title and the commander of any other unified or specified combatant command may pay, or authorize payment for, any of the following expenses: (1) Expenses of training special operations forces assigned to that command in conjunction with training, and training with, armed forces and other security forces of a friendly foreign country. (2) Expenses of deploying such special operations forces for that training. (3) In the case of training in conjunction with a friendly developing country, the incremental expenses incurred by that country as the direct result of such training. (b) PURPOSE OF TRAINING.—The primary purpose of the training for which payment may be made under subsection (a) shall be to train the special operations forces of the combatant command. (c) REGULATIONS.—The Secretary of Defense	armed forces, such as military exercise programs sponsored by the Joint Chiefs of Staff, military exercise programs sponsored by a combatant command, and military training activities sponsored by a military department (including deployments for training, short duration exercises, and other similar unit training events). (5) A summary of the expenditures under this section resulting from the training for which expenses were paid under this section. (6) A discussion of the unique military training benefit to United States special operations forces derived from the training activities for which expenses were paid under this section. (Added Pub. L. 102-190, div. A, title X, §1052(a)(1), Dec. 5, 1991, 105 Stat. 1470; amended Pub. L. 104-106, div. A, title XV, §1503(a)(18), Feb. 10, 1996, 110 Stat. 512; Pub. L. 105-261, div. A, title X, §1062, Oct. 17, 1998, 112 Stat. 2129; Pub. L. 112-81, div. A, title X, §1086(2), Dec. 31, 2011, 125 Stat. 1603.) AMENDMENTS 2011—Subsec. (d)(1). Pub. L. 112-81 substituted “military information support operations” for “psychological operations”. 1998—Subsec. (c). Pub. L. 105-261, §1062(a), inserted after first sentence “The regulations shall require that
--	---

Tak, termin „operacje psychologiczne” zastąpiono mniej groźnie brzmiącym terminem „operacje wojskowego wsparcia informacyjnego”. Reszta pozostała bez zmian. Bez zmian pozostał także cel ćwiczeń: budowanie w wybranych krajach rozwijających się przyczółka dla amerykańskich interesów imperialnych, poprzez zawieranie ścisłych sojuszy z lokalnymi siłami militarnymi, które przejmując władzę w wyniku wojskowego przewrotu, gwarantują Amerykanom zabezpieczenie swoich interesów. O tym z resztą pisano jeszcze za czasów rządów trumpa, kiedy to Pentagon oznajmiał, że pora skupić się na Chinach i Rosji a z Afryki należy się częściowo wycofywać, oddając kontrolę swoim sojusznikom.

A że Amerykanie po każdym wojskowym puczu w zachodniej Afryce umywają ręce i wyrażają głębokie zaniepokojenie... No cóż, ta zasłona dymna jest tak prosta do rozszyfrowania, że szkoda tracić więcej czasu na jej analizę.

„Le Journal de L’afrique” w swoim tekście z 22 lutego 2022 roku zauważa, że spośród 43 zamachów stanu w Afryce z ostatnich 12 lat, zarówno tych udanych jak i nieudanych, 37 zostało dokonanych przez watażków przeszkolonych przez USA lub też na terytorium USA. Na tegoroczne ćwiczenia Flintlock wojska Mali, Burkiny Faso i Gwinei zaproszone rzecz jasna nie zostały. Jednak te dwa pierwsze kraje regularnie wysyłały na te szkolenia swoich wojskowych od roku 2015.

W ćwiczeniach „Flintlock 2022” spośród krajów afrykańskich udział wzięły: Kamerun, Wybrzeże Kości Słoniowej, Ghana, Niger. Logika podpowiada więc, aby przyjrzeć się tym krajom i jego przywódcom: czy aby na pewno gdzieś na szczytach władzy tych państw nie zagnieździły się zbyt mocno chińskie wpływy?

To tak trochę pół żartem pół serio. Trudno rzecz jasna, nie mając dostępu do wojskowych elit tamtych krajów, zorientować się co siedzi w ich głowie i jakie mają zamiary. Fakt jest jednak taki, iż we wszystkich tych krajach intensywnie działają organizacje terrorystyczne, których funkcjonowanie wydaje się być idealnym pretekstem do podważenia rządów cywilnych przez wojsko.

Gwinea Równikowa kolejną ofiarą epidemii zamachów stanu?

Jak się wydaje z punktu widzenia imperialnych interesów USA najważniejszym krajem do obronienia przed zakusami Pekinu na ten moment jest Gwinea Równikowa, kraj w którym podobno Chińczycy chcą zbudować swoją pierwszą bazę wojskową nad Oceanem Atlantyckim. Ile w tym prawdy – trudno powiedzieć. Autorami tych doniesień są amerykańskie agencje wywiadowcze

więc ich wiarygodność nie musi być specjalnie wysoka. Fakt jest jednak taki, że Amerykanie w lutym bieżącego roku wysłali do Malabo asystentkę Sekretarza Stanu ds. Afryki Molly Phee, która to wraz z resztą delegacji miała naciskać na tamtejsze elity polityczne, aby odrzuciły chińską propozycję co o budowy bazy wojskowej u wybrzeży tego afrykańskiego kraju.

Jaki był skutek rozmów – nie wiadomo. Hinduski „The Economic Times” okrzyknął jednak ten mały, naftowy kraj nową sceną rywalizacji chińsko-amerykańskiej.

Equatorial Guinea: New backdrop for Sino-US rivalry

By Dipanjan Roy Chaudhury, ET Bureau • Last Updated: Mar 21, 2022, 04:53 PM IST

Synopsis
Earlier, China had set up its first overseas military base, with 1500 naval personnel, in Djibouti in 2017 near the entrance of the Red Sea. The naval base is about 12 km from Camp Lemonnier, the US base in Djibouti that houses 3,400 personnel.

Equatorial Guinea, located on the West Coast of [Central Africa](#), is home to about 1.4 million people. The tiny oil-rich nation has become the centre of a geopolitical rivalry between the US and China. Reports suggest that [Equatorial Guinea](#) could become home to a

Most Popular Stories

1. Govt approves 8.1 per cent as interest rate on provident fund deposits for 2021-2022
2. Mukesh Ambani and Apollo close in on Boots buyout
3. Sebi bans six persons from securities market in IIFL

Stabilność społeczno-polityczna Gwinei Równikowej wydaje się być również nienajlepsza. 9 maja bieżącego roku na terenie kraju wprowadzono godzinę policyjną, pomiędzy 22:00 a 6:00, dla osób poniżej 18 roku życia. Przyczyną tego są gangi przestępcze, które terroryzują ludność napadami rabunkowymi a nawet morderstwami, m.in. przy użyciu maczet.

Wiceprezydent kraju Teodoro Nguema Obiang Mangue na Twitterze oznajmił, że „postanowił oczyścić ulice Gwinei Równikowej i nauczyć młodych ludzi, którzy popełniają przestępstwa w tym kraju, właściwego zachowania.” Dodając: „Dość już tego, ludzie muszą odzyskać swoje bezpieczeństwo”.

„Operacja oczyszczania” została wprowadzona przez tamtejsze ministerstwo bezpieczeństwa na okres dwóch miesięcy. Jednak może

zostać ona przedłużona aż do końca 2022 roku.

Spadek bezpieczeństwa w tym afrykańskim kraju spowodowany jest m.in. pandemią Koronawirusa i jej skutkami dla tamtejszej gospodarki. Jak zauważa „US News” „większość z 1,2 mln mieszkańców kraju żyje w ubóstwie mimo, że Gwinea Równikowa posiada ogromne rezerwy ropy naftowej.” „Globalny wzrost cen żywności i nawozów prawdopodobnie wpłynie również na bezpieczeństwo żywnościowe wśród już wrażliwych grup ludności i przyczyni się do wzrostu inflacji” – dodaje amerykański serwis.

Gwinea Równikowa jest więc wzorowym przykładem kraju, gdzie należałoby zabezpieczyć geopolityczne interesy Waszyngtonu: po pierwsze zabezpieczyć obecność na tamtejszym rynku sektora naftowego znad Potomaku; po drugie uniemożliwić zmilitaryzowanie wybrzeża kraju przez Chiny. Czy tak się rzeczywiście stanie? No cóż, czas pokaże. W każdym bądź razie tamtejsze wojsko brało ostatnio udział w amerykańskich ćwiczeniach militarnych – więc do poderwania armii do puczu chętnych braknąć nie powinno.

Epidemia zamachów stanu w zachodniej Afryce a interes Polski

W żywotnym interesie Polaków ale też innych europejskich narodów, zwłaszcza tych, które posiadają wolę przetrwania w świecie, który wkrótce ma liczyć 10 miliardów ludności, jest to, aby potężna fala imigracji z Afryki nigdy nie wlała się na stary kontynent. Czy jednak udział Polski w szkoleniu wojskowych sił specjalnych krajów afrykańskich obszaru Sahelu i Afryki Zachodniej rzeczywiście zmniejsza ryzyko niekontrolowanej migracji do Europy?

Czy stabilizowanie ogarniętych terrorem państw za pomocą opresyjnych wojskowych dyktatur rzeczywiście przyniesie stabilność i zabezpieczenie interesu Polaków i innych

Europejczyków? (nikt nie neguje rzecz jasna, że w niektórych przypadkach wojskowe dyktatury mogą mieć dla kontroli imigracji charakter zbawienny, pod warunkiem rzecz jasna, że będą sprzymierzone z Europą)

Żeby rozstrzygnąć tą kwestię ostatecznie, spójrzmy co twierdzą na ten temat poważne zachodnie serwisy związane z geopolityką, bezpieczeństwem i stosunkami międzynarodowymi.

„American Security Project” w artykule z 22 marca 2022 roku zauważa iż: „Zamachy stanu, niezależnie od tego, gdzie mają miejsce, zmieniają dynamikę władzy, środowisko polityczne i społeczne, zakłócają funkcjonowanie społeczeństwa i wysiłki reformatorskie oraz potęgują kryzysy. [...] Zamachy stanu w Afryce będą się w przyszłości powtarzać w tych samych miejscach i rozprzestrzeniać na inne, jeśli warunki i reakcje pozostaną takie same. Społeczności regionalne i międzynarodowe muszą wspierać przywództwo wewnętrzne i dialog między wojskiem a ludnością cywilną, w przeciwnym razie istnieje ryzyko dalszego napływu sił dżihadu”.

I jeszcze jeden fragment: „Od 1950 r. na kontynencie afrykańskim miało miejsce 214 prób zamachów stanu – najwięcej ze wszystkich regionów. Sto sześć z nich zakończyło się sukcesem, a osiem miało miejsce w ciągu ostatnich osiemnastu miesięcy. Nawet gdy w latach 70. i 80. ubiegłego wieku zamachy stanu były powszechne, stosunek sukcesów do porażek wynosił 42,9% do 56,4% – niewiele w porównaniu z 75% wskaźnikiem sukcesu w ciągu ostatniego półtora roku. Wysoki stosunek sukcesu do porażki, w którym wojsko doprowadza do usunięcia organu rządzącego, tworzy nowy niebezpieczny precedens: przywódcy ośmielają się przejmować władzę, zamiast ją zdobywać. Nawet jeśli junty wojskowe posiadają władzę, stanowią wyzwanie. Często uwięzione przez sankcje międzynarodowe, opozycję cywilną i brak doświadczenia w rządzeniu, przywódcy mają trudności z umocnieniem władzy, zabezpieczeniem granic i obroną przed agresją. W konsekwencji rządy wojskowe w Afryce Zachodniej nie były w stanie, tak jak

ich poprzednicy, obronić się przed rebeliami dżihadystów, co przyczyniało się do podsycaenia tych samych żalów, których nie potrafił rozwiązać poprzedni rząd. W rezultacie powstała nowa norma, która pogarsza sytuację humanitarną i stan bezpieczeństwa oraz grozi rozlaniem się na sąsiednie kraje o podobnych warunkach”.

„Amerykański Instytut Pokoju” w tekście z 2 lutego 2022 roku uważa iż: „Słabe i autorytarne rządy sprzyjają rozwojowi ekstremizmu i międzynarodowej przestępczości, rozpalając przemoc i podważając wysiłki na rzecz budowania demokracji. Po ubiegłorocznych próbach przejęcia władzy przez wojsko w Czadzie, Mali, Gwinei i Sudanie, nowe kryzysy uwypuklają rosnące zagrożenia dla bezpieczeństwa – dla 135 milionów mieszkańców regionu Sahelu, a ostatecznie dla Europy i Stanów Zjednoczonych”.

Joseph Sany z USIP (United States Institute of Peace) uważa iż: „W Burkina Faso islamskie grupy ekstremistyczne mogą teraz wykorzystać zamach stanu do zacieśnienia kontroli nad obszarami, nad którymi sprawują kontrolę, a które powiększyły w ciągu ostatniego roku. Istnieje ryzyko, że armia skupi się teraz na umocnieniu swojej władzy politycznej i straci z oczu swoją misję zachowania integralności terytorialnej kraju, szczególnie poprzez walkę z brutalnym ekstremizmem. Przemoc ta rozprzestrzeniła się na północnym krańcu Burkina Faso jeszcze pięć lat temu, a teraz objęła cały kraj, stwarzając nowe zagrożenia dla Wybrzeża Kości Słoniowej, Ghany i Beninu. Zamach stanu w Burkina Faso może także jeszcze bardziej osłabić wspólne wysiłki krajów Sahelu na rzecz zabezpieczenia regionu przed brutalnymi grupami ekstremistycznymi, powiązanymi z Al-Kaidą i ISIS”.

Nick Turse, amerykański dziennikarz śledczy specjalizujący się w kwestiach geopolityki Afryki, w podcaście dla serwisu „The Intercept” stwierdził: „Przez 20 lat wojska amerykańskie prowadziły quasi-wojny w ramach wojny z terroryzmem na całym kontynencie afrykańskim. Miało to ogromny wpływ na ludzi. Jak

już mówiłem, korelacja nie oznacza związku przyczynowego. Ale dane liczbowe są wyjątkowo ponure. W miarę jak Stany Zjednoczone wysyłały komandosów, budowały bazy wojskowe, szkoliły afrykańskich żołnierzy i pompowały niezliczone setki milionów dolarów, każdy wskaźnik szedł w złym kierunku: Wzrosła liczba ataków terrorystycznych, grup terrorystycznych, zamachów stanu i ogólnej niestabilności”.

June 6, 2022

RESPONSIBLE STATECRAFT

Analysis Reporting QIOSK About Q

Are we training future coup leaders and creating new terrorists in West Africa?

Nine US mentees have overthrown governments since 2008, including one last week. Meanwhile, extremist attacks have increased 70 percent.

JANUARY 31, 2022

Written by

[Share](#) [Copy](#) [Print](#)

The war in Ukraine through an African lens

by William Minter

From the 'with us or against us' the disproportionate fallout of the commodities crisis, these countries are non-aligned for a reason.

A to tylko niektóre z głosów zza oceanu, które sugerują nam, że zamachy stanu i „branie ludzi za mordę” bynajmniej nie gwarantuje wzrostu bezpieczeństwa i ogólnej stabilności. Przeciwnie – generuje dokładnie odwrotne nastroje i działania społeczeństw i jednostek.

Warto zwrócić uwagę także na masową propagandę, która towarzyszy tym wydarzeniom. Jako przykład weźmy sobie pewien artykuł z serwisu Al-Dżazira, z siedzibą w Katarze, jednym z najważniejszych sojuszników Pentagonu w Zatoce Perskiej (w Katarze stacjonuje 10 000 amerykańskich żołnierzy).

Al-Dżazira to medium, które ma istotny wpływ informacyjno-psychologiczny na ludność arabską i muzułmańską na całym świecie. Propaganda przez nią kreowana może oddziaływać na nastroje społeczne m.in. w krajach, w których dokonywane są, z cichą aprobatą świata zachodu, zwłaszcza świata anglosaskiego,

kolejne przewroty polityczne. Ponieważ w przeszłości Al-Dżazira potajemnie współpracowała z amerykańską ambasadą w kwestii rozpowszechniania przychylnych Stanom Zjednoczonym materiałów propagandowych, zobaczmy więc co katarskie media piszą o zamachach stanu i jak ma się to do rzeczywistości.

W artykule pt. „Dlaczego ludność cywilna z zadowoleniem przyjęła ostatnie zamachy stanu w Afryce Zachodniej?” czytamy: „Obywatele Mali, Burkina Faso i Gwinei karzą skorumpowane elity polityczne, które przez długi czas rządziły ich krajami, przyznając legitymację juntom wojskowym. [...] W krajach, w których panuje względna stabilność i bezpieczeństwo, a także funkcjonują konstytucyjne zabezpieczenia przed takimi zagrożeniami, jak fałszerstwa wyborcze, manipulowanie sądami i nielegalne próby wydłużenia kadencji prezydenta, siły zbrojne mogą dokonywać zamachów stanu, ale często nie udaje im się przekonująco uzasadnić swojej interwencji ani uzyskać poparcia większości społeczeństwa. Jednak w Mali, Burkino Faso i Gwinei brak takich zabezpieczeń spowodował, że ludność cywilna entuzjastycznie przyjęła ostatnie interwencje wojskowe. Na wieść o przejęciu władzy przez wojsko obywatele tych krajów zareagowali protestami nie przeciwko interweniującym wojskowym, ale usuniętym przywódcom politycznym. W ramach dalszej legitymizacji puczystów obywatele Burkina Faso, Gwinei i Mali oskarżyli swoich byłych kolonialnych władców o współudział w ich trudnej sytuacji i odrzucili zewnętrzne interwencje i sankcje – głównie nałożone przez regionalny blok polityczny ECOWAS – mające na celu skreślenie wojska i zmuszenie go do przyjęcia proponowanych warunków demokratycznych wyborów i powrotu do „konstytucyjnych” rządów”.

Jak ta propuczowa propaganda ma się do rzeczywistości? Oddajmy głos najbardziej wpływowemu ośrodkowi analitycznemu w Stanach Zjednoczonych – Radzie Stosunków Międzynarodowych: „ważne jest, aby nie pozwolić, by błędne odczytanie nastrojów społecznych doprowadziło decydentów do niewłaściwych wniosków.

Stałym elementem ostatniego wysypu zamachów stanu w Mali, Gwinei i Burkinie Faso był spektakl świętujących na ulicach cywilów. Jednak choć poparcie społeczne dla zamachów stanu wywołuje niepokojące nagłówki, może być przesadzone – rzadko kiedy wiadomości informują o dezaprobach, ale ostrożności cywilów pozostających w domach. Mimo to badania opinii publicznej pokazują, że większość Afrykańczyków popiera demokratyczne rządy, choć wielu z nich jest niezadowolonych z działania i integralności swoich demokracji”.

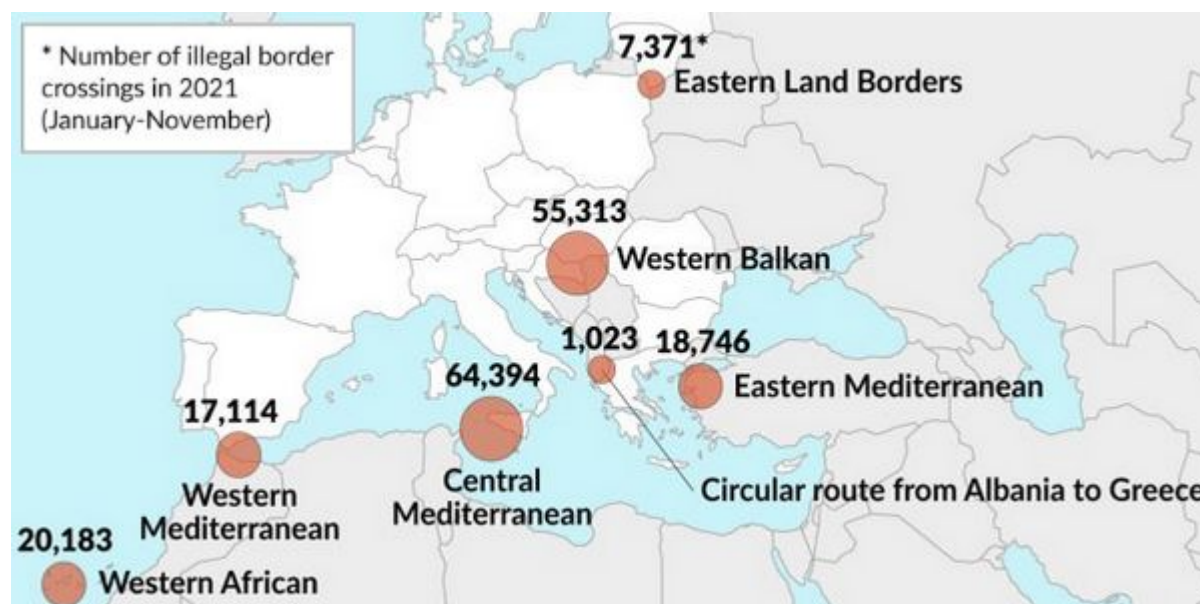
Krótko mówiąc: poparcie dla wojskowych puczków jest wyolbrzymiane przez media głównego nurtu a większość mieszkańców krajów, gdzie dokonano przewrotów tak naprawdę popiera rządy demokratyczne. Dlaczego więc zachodnie media i ich przybudówki pokroju katarskiej Al-Dżaziry stwarzają pozory masowego poparcia ludności dla puczków? Może dlatego bo są one właśnie dokonywane w imię zachodnich interesów gospodarczych i geopolitycznych?

Amerykański Instytut Pokoju zdaje się potwierdzać teorię Rady Stosunków Międzynarodowych. Zobaczmy co jego specjalista pisze w kwestii puczu w Burkina Faso: „Niepokojące może być to, że teraz widzimy obrazy, na których niektórzy cywile z Burkiny Faso, choć stosunkowo nieliczni, wyrażają poparcie dla nowego zamachu stanu. Błędem byłoby jednak interpretowanie tego poparcia jako odrzucenia demokracji. Według powtarzających się sondaży niezależnej grupy badawczej Afrobarometr, w ostatnich latach 62% obywateli Burkiny Faso odrzucało zamachy stanu. To, co widzimy obecnie, to nie odrzucenie wartości demokratycznych, ale frustracja z powodu niepowodzeń demokratycznego rządu w rozwiązywaniu problemów związanych z brakiem bezpieczeństwa i świadczeniu podstawowych usług”.

Widzimy więc, że propaganda, twierdząca, iż „obywatele Mali, Burkina Faso i Gwinei karzą skorumpowane elity polityczne, które przez długi czas rządziły ich krajami, przyznając legitymację juntom wojskowym” ma się tak naprawdę nijak do rzeczywistości. Poparcie dla puczków istnieje, owszem, lecz nie

wykracza ono poza wąskie kręgi społeczeństwa. 62% poparcie dla rządów demokratycznych w Burkinie Faso, kraju dotkniętym w ciągu ostatnich lat trzema udanymi wojskowymi zamachami stanu, przeprowadzonymi przez podopiecznych amerykańskich programów szkoleniowych, najlepiej ten fakt udowadnia.

Podsumowując: wiele głosów zza Atlantyku zdaje się sugerować, że zamachy stanu nie tylko nie rozwiążą problemów bezpieczeństwa Europy, związanych z imigracją, docierającą na stary kontynent ale wręcz mogą tą sytuację pogorszyć. Amerykańscy analitycy przewidują kolejne fale wojskowych przewrotów, m.in. w Wybrzeżu Kości Słoniowej, Nigrze czy też Beninie (tak przewiduje waszyngtońskie Centrum Studiów Strategicznych i Międzynarodowych). Czy ich przewidywania się sprawdzą – czas pokaże. Jednak chyba już dzisiaj można stwierdzić, że ustanawianie „silnych rządów” w Afryce Zachodniej i regionie Sahelu nie będzie miało pozytywnego przełożenia na kwestie bezpieczeństwa tamtego obszaru a co się z tym wiązać będzie, na kwestie powstrzymania nadciągającej lecz wciąż uśpionej wielkiej fali imigracji do Europy.

Jeżeli szlaki przerzutowe dla imigrantów, zwłaszcza z wielusetmilionowej Nigerii, nie zostaną domknięte a junty wojskowe, tak jak się przewiduje, zamiast troszczyć się o bezpieczeństwo i kontrolę granic, będą konsolidować władzę i

okopywać się na swoich pozycjach, to już wkrótce, biorąc pod uwagę nadchodzący kryzys żywnościowy, ale także perspektywę kolejnych 10-20 lat i kolejnych dziesięcioleci eksplozji demograficznej, możemy być świadkami fali imigrantów ruszającej na Europę, przy której rok 2015 był tylko drobnym incydentem.

Autorstwo: Terminator 2019

Źródło: WolneMedia.net

Źródłografia

1. Estulin D., „W Imię Allaha. Historia o tym jak zachód wykreował, sfinansował i rozpętał islamski terroryzm”, Katowice 2016

2. Immerman R., „The CIA in Guatemala: The Foreign Policy of Intervention”, 1982

3. Washington Blog, Madsen W., Syrian Girl Partisan, Leonard J.-P., „ISIS is US. The Shocking Truth Behind the Army of Terror, San Diego 2016

4. https://en.wikipedia.org/wiki/Abdelhakim_Belhaj

5. <https://responsiblestatecraft.org/2022/01/31/are-we-training-future-coup-leaders-and-creating-new-terrorists-in-west-africa/>

6. <https://www.vanguardngr.com/2019/10/busted-saudi-arabia-qatar-funding-boko-haram-terrorist-organization/>

7. <https://english.alahednews.com.lb/35557/538>

8. <https://www.cato.org/commentary/us-military-training-third-world-coup-leaders-again>

9.

- <https://www.defense.gov/News/News-Stories/Article/Article/2969935/general-says-china-is-seeking-a-naval-base-in-west-africa/>
10. https://en.wikipedia.org/wiki/2021_Northern_Chad_offensive
11. <https://edition.cnn.com/2018/11/15/politics/us-reduce-troops-africa/index.html>
12. <https://www.nytimes.com/2020/01/14/world/africa/milley-troops-withdraw.html>
13. <https://www.bbc.com/news/world-60419799>
14. <https://theconversation.com/setting-up-the-g5-sahel-why-an-option-that-seemed-unlikely-came-into-being-180422>
15. https://en.wikipedia.org/wiki/G5_Sahel
16. <https://www.defensenews.com/pentagon/2022/03/17/africom-commander-warned-mali-about-the-wagner-group-it-didnt-work/>
17. <https://asiatimes.com/2011/08/how-al-qaeda-got-to-rule-in-tripoli/>
18. <https://www.france24.com/en/africa/20220515-mali-withdraws-from-g5-sahel-regional-anti-jihadist-force>
19. <https://www.rfi.fr/fr/afrique/20170610-force-g5-sahel-france-confrontee-reticences-etats-unis-onu>
20. [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2021/696161/EPRS_BRI\(2021\)696161_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2021/696161/EPRS_BRI(2021)696161_EN.pdf)

21.

<https://theowp.org/reports/manufacturing-savagery-u-s-military-training-in-west-africa-and-beyond/>

22.

<https://www.thecable.ng/ex-president-of-benin-republic-accuses-saudi-of-funding-boko-haram>

23.

<https://www.thedailybeast.com/americas-allies-are-funding-isis>

24.

<https://www.politico.com/story/2018/07/02/secret-war-africa-pentagon-664005>

25.

<https://theintercept.com/2020/02/27/africa-us-military-bases-africom/>

26.

<https://www.linkedin.com/pulse/iraqi-army-downs-2-uk-planes-carrying-weapons-isil-pj-wilcox-author/>

27.

<https://www.justsecurity.org/81028/still-at-war-the-united-states-in-the-sahel/>

28.

https://www.lemonde.fr/afrique/article/2017/06/16/bras-de-fer-aux-nations-unies-entre-paris-et-washington-sur-la-force-antiterroriste-du-g5-sahel_5145573_3212.html

29. https://fr.wikipedia.org/wiki/Lauriane_Darboux-Doumbouya

30. <https://latestcelebarticles.com/mamady-doumbouya/>

31.

<https://www.thesierraleonetelegraph.com/is-dissent-an-act-of-faith-in-a-democracy-lessons-from-the-guinean-military-coup/>

32. https://en.wikipedia.org/wiki/Simandou_mine
33. <https://wa-lng.com/2022/04/14/president-doumbouya-to-mining-companies/>
34. <https://www.mining-technology.com/news/guinea-rio-tinto-simandou-iron/>
35. <https://adf-magazine.com/2022/05/guinea-presses-mining-companies-to-pay-more-royalties-improve-conditions/>
36. <http://www.smb-guinee.com/en/consortium-smb-winning/>
37. https://en.wikipedia.org/wiki/Société_minière_de_Boké
38. <https://www.theafricareport.com/193779/guinea-doumbouya-orders-mining-companies-to-process-local-bauxite/>
39. https://en.wikipedia.org/wiki/Economy_of_Guinea
40. <https://oec.world/en/profile/country/gin>
41. <https://oec.world/en/profile/country/bfa>
42. https://en.wikipedia.org/wiki/Angolan_Civil_War
43. https://en.wikipedia.org/wiki/Institute_for_Security_Studies
44. <https://issafrica.org/iss-today/the-us-china-cold-war-in-africa>
45. <https://theowp.org/reports/manufacturing-savagery-u-s-military-training-in-west-africa-and-beyond/>

46 .

https://en.wikipedia.org/wiki/Western_Hemisphere_Institute_for_Security_Cooperation

47 .

<https://www.mining-technology.com/projects/yanfolila-gold-project/>

48. <https://www.nsenergybusiness.com/projects/syama-gold-mine/>

49. <https://www.rml.com.au/syama/>

50. <https://marvelgold.com.au/projects/yanfolila-gold-project/>

51 .

<https://www.proactiveinvestors.com.au/companies/news/982247/marvel-gold-hones-in-on-strong-gold-hits-at-kolondieba-project-982247.html>

52 .

<https://www.weare121.com/121mininginvestment-london/client/teranga-gold/>

53 .

<https://www.mining-technology.com/projects/wahgnion-gold-project/>

54 .

<https://www.iamgold.com/English/operations/essakane-gold-mine-burkina-faso/default.aspx>

55. https://en.wikipedia.org/wiki/Sadiola_Gold_Mine

57. <https://marvelgold.com.au/projects/yanfolila-gold-project/>

58. https://www.mining-technology.com/projects/gold_siguiri/

59. https://en.wikipedia.org/wiki/Anglo_American_plc

60 .

https://fr.wikipedia.org/wiki/AngloGold_Ashanti?tableofcontent

s=1

61.

<https://www.mining.com/guinea-junta-names-anglogold-executive-as-mines-minister/>

62.

<https://www.reuters.com/article/anglogold-ashanti-guinea-idINKBN1XQ0ED>

63.

<https://www.mining-technology.com/projects/youga-gold-mine-burkina-faso/>

64.

<https://royalgold.com/our-portfolio/producing-properties/inata/default.aspx>

65. <https://oec.world/en/profile/country/mli>

66.

<https://www.miningreview.com/gold/teranga-burkina-faso-gold/>

67.

<https://miningdigital.com/supply-chain-and-operations/endeavour-mining-acquires-teranga-gold-corp-pound140bn-deal>

68. https://en.wikipedia.org/wiki/Endeavour_Mining

69. <https://en.wikipedia.org/wiki/Semafo>

70. <https://www.endeavourmining.com/our-business/houndé-mine>

71.

<https://www.mining-technology.com/projects/natougou-gold-project/>

72.

<https://www.konflikty.pl/aktualnosci/wiadomosci/rosja-taparko-burkina-faso/>

73 .

<https://www.africanews.com/2022/03/14/13-soldiers-killed-in-an-ambush-in-burkina-faso/>

74 .

<https://www.voanews.com/a/russia-s-nordgold-shuts-burkina-faso-mine-due-to-security-threats-/6525671.html>

75 .

<https://www.mining-technology.com/news/nordgold-burkina-faso-mine/>

76. <https://en.wikipedia.org/wiki/Nordgold>

77 .

https://en.wikipedia.org/wiki/Mining_industry_of_Burkina_Faso

78. https://en.wikipedia.org/wiki/Yatela_Mine

79 .

<https://www.linkedin.com/company/firefinch-limited/?originalSubdomain=au>

80 .

<https://www.mining-technology.com/projects/morila-gold-mine-mali/>

81 .

<https://www.cato.org/sites/cato.org/files/pubs/pdf/fpb53.pdf>

82. <https://miningdataonline.com/property/905/Tri-K-Mine.aspx>

83. <https://www.avocetmining.com/guinea.html>

84 .

<https://www.usnews.com/news/world/articles/2022-05-20/pandemic-and-explosions-worsen-equatorial-guinea-prospects-imf-says>

85 .

<https://www.africanews.com/2022/05/12/equatorial-guinea-launches-operation-against-gangs/>

86 .

<https://economictimes.indiatimes.com/news/international/world-news/equatorial-guinea-new-backdrop-for-sino-us-rivalry/articleshow/90354940.cms?from=mdr>

87 .

<https://gq.usembassy.gov/assistant-secretary-of-state-for-african-affairs-phes-meeting-with-equatoguinean-president-obiang/>

88 .

<https://lejournaldelafrique.com/en/exercise-flintlock-2022-putschists-made-in-usa/>

89 .

<https://histmag.org/Salvador-Allende-i-jego-Tajemnicze-zwiazki-15500>

90 .

<https://www.washingtonpost.com/archive/business/1983/09/29/nicaragua-compensates-us-firm/3f5cca3c-f03f-4f5b-852f-d7f32a665764/>

91 .

<https://wa-lng.com/2022/04/14/president-doumbouya-to-mining-companies/>

92 .

<https://www.reuters.com/world/africa/burkina-faso-president-kabore-detained-military-camp-sources-tell-reuters-2022-01-24/>

93 .

<https://www.aljazeera.com/opinions/2022/2/11/why-have-civilians-welcomed-the-recent-coups-in-west-africa>

94. <https://news.un.org/en/story/2022/01/1109452>

95 .

<https://www.theafricareport.com/137705/mali-whats-surprising-about-us-wanting-to-strengthen-our-collaboration-with-russia-says-choguel-maiga/>

96 .

<https://lejournaldelafrique.com/en/exercise-flintlock-2022-put-schists-made-in-usa/>

97 .

<https://www.politico.com/news/2022/02/06/africa-military-coups-00006023>

98 .

<https://www.cfr.org/blog/coup-contagion-spreads-west-africa-despite-civilian-support-democracy>

99 .

<https://www.americansecurityproject.org/the-future-of-coup-contagion-in-africa/>

100 .

<https://www.usip.org/publications/2022/02/sixth-coup-africa-west-needs-its-game>

101 .

<https://www.csis.org/analysis/guinea-causes-and-consequences-west-africas-latest-coup>

102 .

<https://www.institutmontaigne.org/en/blog/africas-coup-contagion-what-driving-rise-military-intervention>

103 .

<https://www.chathamhouse.org/2022/03/sahel-after-spate-coups-what-can-be-done>

104 .

<https://www.defencweb.co.za/joint/diplomacy-a-peace/leaders-seek-solutions-to-recent-coups-in-sahel-west-africa/>

105. <https://wolnemedi.net/czy-polacy-wyszkolili-puczystow/>

106 .

<https://wolnemedi.net/wojskowy-zamach-stanu-w-gwinei-czy-pola>

cy-wyszkolili-puczystow/